

ת"פ 78/09/13 - מדינת ישראל נגד סאהר חמידה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 78-09-13 מדינת ישראל נ' חמידה(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאהר חמידה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה, ניסיון גניבה וכניסה לישראל שלא כדין, בכך שביום 28.08.13, פתח את דירת משפחת קבדה באמצעות מפתח אשר מצא בארון הסמוך לפתח הדירה, נכנס לדירה כשידיו עטופות בגרביים, הפך פירטי ריהוט בבית, רוקן מגירות וממגירה בחדר השינה של הגב' קבדה גנב סך של 1,000 ₪ וכן 200 ₪ נוספים שהיו מונחים בפינת האוכל. כמו כן, הנאשם לקח תכשיטים שהיו בדירה והניחם בקופסא בכניסה לבית וכן ניסה לגנוב את מכשיר הטלוויזיה אשר עטף אותו בסדין, על מנת לשאתו מהדירה. הנאשם לא הצליח להשלים את גניבת החפצים ובסופו של יום, הוא נתפס על ידי שוטרים, וזאת לאחר שעדת ראייה הזעיקה את המשטרה.

2. ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש של 24 חודשי מאסר, מאסר מותנה ופיצוי, בהדגישו כי לנאשם הרשעות קודמות הקשורות בכניסתו לישראל, כי הנאשם נכנס לישראל כדי לבצע עבירת רכוש חמורה, וכי הוא לא לקח אחריות למעשיו.

3. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת הנאשם את שמיעת הראיות שכן יריעת המחלוקת צומצמה, שמיעת המשפט ערכה לא יותר משעתיים ונבעה מטענות משפטיות בדבר מחדלי חקירה ומחלוקת בשאלת הזיהוי.

ב"כ הנאשם טען כי אין המדובר בעבירה שנעשתה בתחכום אלא עבירה שנעשתה ללא תכנון מוקדם וציין כי לנאשם אין עבר קודם בעבירות רכוש. כמו כן, ביקש להתחשב בסכום הגניבה שהוא לא גבוה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בא כוחו מסר כי לנאשם 8 אחים ואחיות, אביו חולה ומבוגר, הנאשם רווק המתגורר בבית הוריו ומצבם הכלכלי בכי רע. נוכח נסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

4. הנאשם בחר שלא לומר דבר.

מתחם העונש ההולם

5. המחוקק קבע לצד עבירת ההתפרצות לדירה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון הדגיש כי בעבירה זו מעבר לפגיעה ברכוש ישנה פגיעה חמורה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיותו של נפגע העבירה, כמו כן, קיים חשש לעימות בין מבצע העבירה לבעלי הדירה. במקרה זה, מעבר לעבירת הפריצה, הנאשם גם ביצע עבירה של גניבה ואף ניסה לגנוב חפצים נוספים מהדירה והנאשם ביצע עבירות אלה שעה שהוא שוהה בישראל שלא כדין.

6. על תחושותיה הקשות של המתלוננת ומצב הדירה לאחר הפריצה ניתן ללמוד מעדותה של המתלוננת לפיה היא וילדיה פוחדים בכל פעם שהם פותחים את הדלת וסוגרים אותה. המתלוננת ציינה כי היא אפילו חושבת לעזוב את הדירה בשל תחושות אלה. המתלוננת תיארה כיצד מצאה את ביתה באי סדר, כל תכולת הארון הפוכה וכי נגרמה לה עוגמת נפש רבה (ראה עמ' 10 שורות 24 עד 27). עוד ניתן ללמוד על מצב הדירה מהתמונות אשר הוגשו לעיוני (ת/11). על התחושות של הפחד המלווה את מי שעלול להתעמת עם פורץ לדירה ניתן ללמוד מעדות עדת הראייה הגב' בתיה מרקס, אשר הבחינה בפורץ וחששה מכך שבהמשך הפורץ ייכנס אף לדירתה (ראה עמ' 8 שורות 8 עד 17).

7. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר באירוע מתמשך, הנאשם עשה חיפוש יסודי בכל הבית כדי למצוא רכוש ששווי רב אשר יוכל לגנוב אותו בקלות, הנאשם אף הכין רכוש נוסף כדי לגנוב אותו ולא השלים את גניבתו מאחר שנתפס על ידי שוטרים, תפיסה זו אף הובילה לכך שהרכוש הוחזר למתלוננת. אולם, כאמור מעבר לפגיעה ברכוש קיימת פגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי של המתלוננת ועדת הראייה שנחשפו לעבירה.

8. אומנם צודק ב"כ הנאשם כי אין מדובר בעבירה שבוצעה בתחכום או תוך תכנון מוקדם, אולם, הנאשם ידע היטב את שעשה וכיסה את ידיו בגרביים וזאת כדי למנוע את חשיפת זהות מבצע העבירה.

9. מאחר שמדובר באירוע אחד ובהתחשב בכך שהנאשם עבר מספר עבירות במהלך אותו אירוע ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל- 24 חודשי מאסר (ראה ענישה נוהגת בת"פ 28190-05-12, ת"פ 7177-03-12, ת"פ 47486-01-13, ת"פ 8857-11-13, עפ"ג 18312-12-13, עפ"ג 21338-11-13, רע"פ 7683/13).

העונש המתאים

10. הנאשם צעיר, יליד 1985 המסייע בפרנסת משפחתו אביו חולה ואחיו סובל מכוויות קשות ואין לו הרשעות קודמות בתחום עבירות הרכוש.

11. הנאשם לא לקח אחריות למעשיו. אומנם אין לזקוף עניין זה לחובתו, אולם הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאיים אלה אשר לוקחים אחריות למעשיהם. עוד יש לזקוף לחובתו של הנאשם כי אין מדובר במעידתו הראשונה בפלילים, לנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות הקשורות בכניסתו לישראל שלא כדין, ולמרות הרשעותיו הקודמות והעובדה שנדון לעונשי מאסר, הנאשם שב ונכנס לישראל כדי לעבור עבירת רכוש חמורה. לכן, יש צורך לתת דגש על הרתעה אישית של הנאשם. כמו כן, בעבירות אלה יש צורך לתת דגש על הרתעת הרבים בשל הסכנה והפגיעה החמורה בעבירות אלה והקושי הרב לגלות את מבצעי העבירה. (ראה לעניין זה עפ"ג 18312-12-13, פסקה 3).

12. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים :

א. 18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 28.08.13.

ב. 12 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

ד. פיצוי למתלוננת (ע"ת 1 בכתב האישום) בסך 3,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אדר ב תשע"ד, 11 מרץ 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.